

پوشش استعدادهای هنرمند کودکان

کودک ، در فاصله یک سالگی تا هفت سالگی ، تجربه‌های زیادی می‌اندوزد که همه برای پرورشش و اندیشه او لازم است . کودک در این سالها به کشف اشیا درون و بیرون و پیرامون خانه‌اش دست می‌زند . اما با افزایش دلبستگیها و امکتهای او محیط خانه نمی‌تواند پاسخگوی نیازهایش باشد .

(اجرای داستان به صورت نمایش) ،نمایش عروسکی .

ب - پرورش تن وکسب مهارت درانجام دادن حرکتها

برای پرورش تن ، کودک باید به این فعالیتها بپردازد : بازی در حیاط ، بازی توام باسرود سخن وحرکت ، ساختن انواع کاردستی برای پرورش حرکتهای ظریف (مانند حرکت انگشتان)

ت- پرورش روحیه اجتماعی

برای پرورش روحیه اجتماعی ، کودک باید به این فعالیتها بپردازد : بازی کردن دسته جمعی باکودکان دیگر ، همکاری با کودکان دیگر مری ، مادر و پدر .

ث - پرورش مهارت ساختن

برای پرورش وکسب مهارت درساختن مری یا مادر باید کودک را به فعالیتهای زیر وادارد : ساختن کاردستی ، درست کردن و متصل کردن اسباب بازی معمایی (فکری) ، ساختن خانه ، پل

از این زمان ، یعنی از هنگامی که کودک نزدیک به چهارسال دارد ، خانه وکودکستان می تواند نقش سازنده وبربار در زندگی او داشته باشد . مادر و مری در اینجا می تواند برای پرورش استعدادهای گوناگون کودک به خلق امکانهایی بسیار دست بزنند .

الف - پرورش بیان نحسمی (بیان به یاری دست)

برای پرورش بیان نحسمی ، مادر و مری باید کودک را به انجام دادن فعالیتهای زیر وادارند ، نقاشی کردن (بامداد یا آبرنگ) ، پاره کردن ، چیدن وچسباندن کاغذ ، ساختن کاردستی .

ب - پرورش بیان گفتاری (بیان به یاری گفتار)
برای پرورش بیان گفتاری کودک ، مری و مادر باید کودک را به این فعالیتها وادارند : داستان گفتن ، داستان خواندن ، گفتگو کردن ، خواندن شعرهای کودکان ، سرودخواندن ، نمایش دادن

ج- پرورش هوش

برای پرورش هوش ، مادر ابزارهای زیر را به خدمت می‌گیرد: انواع کارتهای مصور یارنگین (کار را باید با کارتهایی که دویه دوهمشکلند ، آغاز کرد ، سپس از کارتهایی که کلمه و عدد بر آنها نوشته شده است استفاده کرد.) هنگامی که کودک دست به بازیگوشی می‌زند و درکارها کندی پیش می‌آورد مادر باید آگاه باشد که کودک اغلب با مشکل یا مشکلاتی برمی‌خورد و می‌توان با محبت ، دلداری و تشویق به بازی او شتافت .

الف - پرورش بیان تجسمی (بیان به یاری دست) اصطلاح پرورش بیان تجسمی تمام فعالیت‌هایی را در برمی‌گیرد که کودک با دستهایش به انجام می‌رساند و به خلق چیزهایی (هرچند بی‌شیا افتاده) توفیق می‌یابد و بدین وسیله امکان می‌یابد تا به اندیشه‌ها و احساسهای شخصی خویش شکل بدهد .

۱- نقاشی مدادی:

همینکه کودک به سه سالگی پامی‌گذارد می‌توانید او را به نقاشی وادارید. کودکان در آغاز نمی‌توانند مدادهای معمولی را به دست بگیرند ، دراین صورت می‌توان مدادشمعی در اختیار آنان گذاشت .

نخستین نقاشیها نیز از خطهای کج و راست درست می‌شوند . پس از چند ماه خطها انحنای بیشتری پیدا می‌کنند و شکل می‌گیرند . درابتدا شکل هر آدم دایره‌ای است (بادونقطه به جای چشمها و خطی به جای دهان) که دستها از دو سوی آن بیرون زده‌است و پاها دوخط راست که از صورت آویخته است .

برج و ... با آجرهای پلاستیکی یا چوبی (که به شکل مکعب ، مکعب مستطیل ، هرم و ... ساخته شده‌اند) بازی کردن با هرنوع مصالح ساختمانی (چوبی یا پلاستیکی) یا جعبه‌های خالی بيمصرف .

ج - پرورش تخیل

برای پرورش تخیل مادر باید اسبابها و ابزارهای زیر را به کار بگیرد: بسیاری از اسباب بازیها و ابزارهایی که دربالا نام بردیم و نیز عروسک ، اتومبیل یا جانور یا هرنوع ابزارهای دیگر (از نوع محکم و یا دوام) ابزارهای دیگر مانند: لباس کهنه ، کفش ، کیف و جزاینها که همه در جای مخصوص اسباب بازی ذخیره شده باشد .

بیشتر به ترسیم چیزی می پردازد که احساس کرده است و در آن لحظه خاص برایش با اهمیت بوده است. مثلا کودکی که پدرش در خانه نیست و به سرکار رفته است، ممکن است شکل مادرش را بسیار بزرگتر از شکل پدر ترسیم کند، گاهی نیز کودک پس از تمام کردن یک نقاشی درخصوص آن به گفتگو می پردازد و شرح بیشتری می دهد بی اینکه در تصویر خود جزئیاتی را که از آنها سخن میگوید گنجانده باشد. به هر حال، کودک هر چه بزرگتر میشود بیشترین جزئیات می پردازد. از سوی دیگر، کشیدن شکل برای برخی کودکان نوعی سخن گفتن است، به خصوص کودکی که کلماتش محدود است و به خوبی نمی تواند به بیان خواسته هایش بپردازد، به وسیله شکل به "بیان" احساسهای شخصی خویش می پردازد. برای مر بی که می خواهد بیشتر به خصوصیتها

از تن خبری نیست. این طبیعتترین شکلی است که کودک می تواند ترسیم کند. بنابراین به اصلاح شکل نپردازید و در کنار نقاشی او به کشیدن شکل صحیح دست نزنید.

چیزی نمی گذرد که به شکلهای دیگری نیازی می پردازد، بی اینکه میان آنها رابطه ای باشد مثلا "اگر یک درخت، یک خانه و یک آدم تصویر کند، هر یک از این تصویرها جدا از دو تصویر دیگر است. شکلهای به تدریج رابطه ای بیشتر با یکدیگر پیدا می کنند. یعنی مثلا " هنگامی که کودک شکل خانه ای را ترسیم کرده است صاحبخانه را می بینیم که در بیرون از خانه ایستاده است و درختی نیز می بینیم که در باغ خانه او کاشته شده است.

و شخصیت کودک بی برد، این نکته درخور توجه است.

با این همه در این تصویر هنوز نشانی از واقعیتها به چشم نمی خورد، چرا که کودک آنچه را می بیند به دقت تصویر نمی کند، بلکه

آنان نگذارید. آنان علاوه برمداد و گچ رنگی، از آبرنگ نیز می‌توانند استفاده کنند. آمیختن رنگها و پیدا کردن رنگ جدید برای کودکان بسیار شوق‌انگیز است. ابتدا رنگهای اصلی را دراختیارشان بگذارید قرمز، آبی، زرد و سپس سفید و سیاه.

همینکه با این رنگها آشنا شدند می‌توانند به آمیختن و درست کردن رنگهای دیگر بپردازند:

با آمیختن رنگ زرد و آبی رنگ سبز به دست می‌آورند.

با آمیختن رنگ زرد و قرمز رنگ نارنجی به دست می‌آورند.

با آمیختن رنگ سبز و قرمز رنگ قهوه‌ای به دست می‌آورند.

با آمیختن رنگ آبی و قرمز ارغوانی به دست می‌آورند.

و به این ترتیب، رنگهای بیشتری دراختیار خواهند داشت. کودکان با افزودن رنگ سیاه یا

سفید می‌توانند همین رنگها را به صورت روشنتر یا تیره‌تر در آورند. (این رنگها را نیز

می‌توان از بازار تهیه کرد، اما نخست بگذارید تا کودکان آنها را از طریق آمیختن رنگها باهم

به دست بیاورند.

گاهی کودک تمام برگ کاغذ خود را از رنگ می‌پوشاند، به طوری که پشت کاغذ او نیز رنگی

می‌شود. بهتر است زیر کاغذ او روزنامه یا پلاستیک بپهن کنید.

در نقاشی آبرنگ نیز نخست خطهای کج و راست یا لکه‌های رنگ می‌بینید و آنگاه کم‌کم تصویرها

رخ‌نشان می‌دهند و جزئیات به تدریج شکل می‌گیرند.

برای اینکه همواره از پیشرفت کار کودک آگساز باشید، بسیار بجاست که از آغاز به جمع‌آوری نقاشیهای کودکان بپردازید، و برخی از نقاشیهای او را در دفتر یا پوشه‌ای نگهداری کنید.

ابزار کار:

مداد:

برای نقاشیهای ظریف، از آغاز هنگامی که خطهای کج و راست می‌کشد، می‌توانید مداد در اختیار کودک بگذارید. سرمداد نباید خیلی تیز باشد.

مداد رنگی

از آنجا که کودکان به رنگها بسیار علاقه دارند می‌توانید آنان را به رنگ کردن نقاشیهای خود وادارید. از سوی دیگر کشیدن و رنگ کردن با مداد رنگی برای کودکان راحتتر است. معمولاً گذاشتن مداد پاک‌کن در اختیار کودکان ضرورتی ندارد.

گچ معمولی:

کودکان از گچ برای کشیدن نقاشی بر روی تخته سیاه می‌توانند استفاده کنند. اگر نوک گچ را در کمی آب فروبرید، برای کشیدن نقاشی بر روی کاغذ نیز مناسب است.

کاغذ (سفید یا رنگی)

کاغذهایی که در اختیار کودکان می‌گذارید باید در اندازه و شکلهای گوناگون دایره، مربع مستطیل و جز اینها باشد.

۲- نقاشی آبرنگ:

کودکان به رنگها علاقه ای بی اندازه دارند. به آسانی می‌توانید انواع رنگها را در دسترس